

[Ninn-Hansen.]

spørgsmål, og hvis der er nogen, der mener, at en opregning af næsten hvert enkelt ord som den, den højtærede minister foretog, skal være den form, man skal anvende i en principiel debat, så har jeg i hvert fald ikke forstået forretningsordenens bestemmelser om, hvordan en førstebehandling skal være; men jeg takker da selvfølgelig den højtærede minister, fordi han — vi har måske endda lov at sige: det ministerium, som den højtærede minister repræsenterer — så indgående har læst vort forslag og knyttet sine kommentarer til det. Vi ved jo, at dette ministerium kan gøre det indgående og altid er interesseret i, at hjemmelen er i orden. Men når dette er sagt, højtærede minister, vil jeg også gerne sige, at det var måske, som om vi forslagsstillere havde ventet, da den højtærede minister nu gennemgik de enkelte bestemmelser i lovforslaget og rettede indvendinger mod dem, at den højtærede minister så ved hjælp af sit ministerium straks kunne sige, hvad vore forslag skulle erstattes med. For vi er jo altså i den situation, at den høje regering, der — som statsministerens udtalelser viser og også viste det i åbningstalen — er interesseret i en ministeransvarlighedslov, ikke selv er kommet med et lovforslag. Det er muligt, der er mangler ved vort lovforslag, hvorfor skulle der ikke være det? Men jeg er da heller ikke bange for at sige, at vi måske også her bevæger os på grænsen af det, man kan forlange af partier, der ikke har regeringsadministrationen til hjælp. Vi har en udmærket bistand i folketingets sekretariat, men der er vel ingen, der kan forlange, at dette sekretariat skal have sagkundskab på alle områder. Derfor har vi altså måttet gøre det så godt, vi kan.

Formuleringsmæssigt vil der jo sikkert være embedsmænd i justitsministeriet med departementschefen i spidsen, der kan gøre det klarere, men vi har altså villet gøre et forsøg, og derfor vil jeg tillade mig, at forstå enhver af ministerens kommentarer til de enkelte bestemmelser som venlig vej-

ledning over for os, og vi skal selvfølgelig — det tror jeg da jeg kan give tilslutning til på forslagsstillernes vegne — tage hver enkelt af de kommentarer, der er kommet fra ministeriets side, op til behandling i udvalget.

Den højtærede minister havde et par indvendinger mod den tale, hvormed jeg havde fremsat lovforslaget. Dertil vil jeg gerne gøre et par bemærkninger. Når den højtærede minister i forbindelse med det, der henvistes til, manglede en nærmere begrundelse for lovforslaget, så vil jeg dog lige gøre opmærksom på, at jeg i min fremsættelsestale har sagt:

„Forslagsstillernes begrundelse for gennemførelse af en særlig ministeransvarlighedslov samler sig i øvrigt om følgende hovedsynspunkter:“

Altså hovedsynspunkter, der fremsættes, efter at der er foretaget en gennemgang af lovforslagets enkelte bestemmelser.

Man kan måske sige, at den diskussion, jeg har taget op i min fremsættelsestale om, hvorvidt det parlamentariske ansvar er tilstrækkeligt eller ej, for så vidt ikke hører hjemme her; det skal jeg gerne medgive den højtærede minister. Når jeg i det hele taget har fremhævet det, er det, fordi flertallet i den kommission, som den højtærede minister også nævnte, er kommet til den konklusion, at man ikke skulle have en særlig ministeransvarlighedslov, og i den forbindelse har henvist til det parlamentariske ansvar. Men dér forstod jeg at den højtærede minister og vi er enige, for den højtærede minister indledte med at sige, at der er både et politisk ansvar og et retligt ansvar for ministeren. Sådan er det også i dag, og jeg takker, fordi ministeren på en række områder har fortalt os — det har vi dog interesse i — hvilke pligter der allerede i dag gælder for en minister. Ministeren næde jo på mange punkter til, at der for så vidt ikke sker nogen udvidelse; de pligter, der er nævnt, gælder allerede i dag. Ja men det har der været uklarhed om i mange situationer, og derfor er det en fordel at få